

ใบความรู้ที่ ๓	เรื่อง อักษรนำ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖	เรื่อง ศึกษาชนิดคำไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓	เรื่อง อักษรนำ (อักษรสูงนำต่ำเดียว)
รายวิชาภาษาไทย	รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

อักษรนำ

พยัญชนะที่วางไว้ข้างหน้าตัวอื่นแล้วทำให้พยัญชนะตัวที่ตามมามีเสียงวรรณยุกต์เหมือนตัวนำ ออกเสียงได้ ๒ แบบ คือ ออกเสียงพยางค์เดียว และออกเสียง ๒ พยางค์

๑. อักษรนำที่ออกเสียงพยางค์เดียว

คำที่มี **ห นำ** พยัญชนะตัวหลัง ง ญ น ม ย ร ล ว เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ **ห** เช่น หมอ หนา หนักหนา เหยียด หยาม หล้า หงาย หยากไต้ หงอยเหงา หลวง หรุหรา หวาน หลงไหล หุดหวิด

คำที่มี **อ นำ** พยัญชนะตัวหลัง ย เสียงวรรณยุกต์ของพยางค์ จะออกเสียงตามพยัญชนะ **อ** มี ๔ คำ คือ อย่า อยู่ อย่าง อยาก

๒. อักษรนำออกเสียงสองพยางค์

อักษรสูงนำต่ำเดียว นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ย ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น สนุก สนาน สมาน สม่ัคร ขยะ ขยับ ฝรั่ง ฉลาด ผลิต สลบ

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน	สนุก	อ่านว่า	สะ-หนุก
	ขยับ	อ่านว่า	ชะ-หยับ
	ขยะ	อ่านว่า	ชะ-หยะ

อักษรกลางนำต่ำเดียว นำพยัญชนะตัวหลัง ง น ม ร ล ว พยางค์หน้าออกเสียงคล้ายประสมสระอะ ครึ่งเสียง เช่น อุ่น ตุ่น จมูก จรวด อร่อย ตลาด ตวัด จริต

ตัวอย่างการเขียนคำอ่าน	อุ่น	อ่านว่า	อะ-หุ่น
	ตุ่น	อ่านว่า	ตะ-หนุ
	อร่อย	อ่านว่า	อะ-หร้อย